

Chß đß c tài cßng sßn làm tôi phát ßm vì lúc nào cũng âu lo không bißt chúng còn phá hoßi đßt nß c này mßi mßc đß nào nßa

1. Xin chào Luật sư Lê Thị Công Nhân. Cảm ßn Luật sư dành cho Đßi Thß aiß bußi trao đßi hôm nay. Trßc hßt xin hßi thăm LS về tình trßng sßc khße, sauß khi rßi nhà tù, tình trßng sßc khße cßa LS có đß c cßi thißn nhißu không?

Ls LTCN: Cảm ßn anh, sßc khße cßa tôi không cßi thißn mßy sau khi ra tù, có thß là do nßi lßc cßa tôi đã yßu sßn và nhßng hßu quß cßa thßi gian ß tù nßng nß và tßi tß hßn là tôi nghĩ. Hißn giß thì bßnh khßp cßa tôi đã trß nên mßt kißm soát vì bß đau và sßng ngay gißa mùa hè, vßn không phßi là mùa đßc trßng cßa căn bßnh này. Tôi sß có mßt đßt khám tßng quát lßi thßt kß, có lß là sß tßn kém và mßt thßi gian, vì vßi cách khám chßa bßnh cßa Vißt Nam thì nhß quý vß cũng bißt đßy đã làm cho ngß i dân phßi nói mßt câu là “ß Vißt nam đi vißn còn khß hßn đi tù”. Khám 5 phút 1 ngß i và khám mßt căn bßnh nhßng phßi đi làm xét nghißm thêm ß bßnh vißn, phòng khám tß khác nhau mßi ra kßt lußn bßnh mà chßa chßc đã đßng, và bßnh nhßn hßu nhß không nhßn đß c bßt kß câu trß lßi đßy đß thßa đáng nào khi hßi bác sß vß bßnh tình cßa mình, tßt cß vì quá tßi.

Mßi cái trong đßi sßng dân sinh cß bßn nhßt đßu quá tßi: giao thông quá tßi, bßnh vißn quá tßi, trßng hßc quá tßi, môi trßng quá tßi, nhà tù lßi càng quá tßi chß có cß pháp lußt dân chß và văn hóa dân chß là cßc kß thißu thßn, thßm chß gßn nhß không có. Tôi cho rßng, hßu quß cßa nhßng sß quá tßi kia là do thißu thßn vß dân chß, thißu thßn không phßi vì nó không có, mà nó đã bß hßy dißt, lßa đßo, đánh trßo tß khi Vißt nam rßi vào ách cai trß đßc tài cßng sßn. Có lß là tôi hßi đi xa so vßi câu hßi rßi, nhßng mong quý vß cũng thông cßm cho tôi vì nói lên đß c suy nghĩ cßa mình cũng làm nhß lòng, mà nhß lòng thì chßc chßn là sß đß mßt hßn.

Chß đß c tài cßng sßn làm tôi phát ßm vì lúc nào cũng âu lo không bißt chúng còn phá hoßi đßt nß c này mßi mßc đß nào nßa. Đi đâu cßng sßn cũng rêu rao “mình bßch, giám sát”, nhßng chß có mßt mình đßng cßng sßn thì có cái gì là mình bßch đây, giám sát ai và ai giám sát. Cußi cùng thành ra mßt vß biß hài kßch lßn qußn tß biên tß đißn tß vß tay, nhßng lßi trßn lßt tißn cßa nhân dân đß đßng vß cho mình.

Tôi cũng chß là mßt phßn trong sß 87 trißu dân trong nß c mà thôi, lßt thßm gißa mßt bißn ngß i mà tuyßt đßi đa sß chß bißt đßn 2 đßi u cß bßn là: mßi mißt kißm tißn và tß rußng mình mßt cách an phßn vßi sß sß hßi chính quyßn và công an đã trß thành mßt phong cách tß nhiên và đß c đßo cßa ngß i Vißt không chß đßng sßng trong nß c mà ra đßn nß c ngoài rßi vßn ô mßp nßi sß ßy trong lòng. Sß đßn mßc không dám đß đßng tßi chính trß, nghe tßi công an thì còn sß hßn quß hißn hình, và câu cßa mißng thì lúc nào cũng là “Nß c mình nó thß, ai mà chß bißt, nhßng nói ra thì đß c cái gì, chß tß rß c hßa vào thân.”.

Ai cũng có lý do chính đáng đß trß hoãn tißng nói chân thßt cßa chính mình. Em rß tôi, tên Thành, kß chuyßn cßu ta có quen mßy ông trung tá ngành an ninh phßn gián bên quân đßi và công an, nhà ai cũng giàu có sung sßng “tißn đß chßt ngß i”, con cái du hßc bên “trßi Tây”

Anh, M, Úc (chä thäy cháu nào sang Tàu, Cuba hay Bäc hàn du häc cä ! ?) , có mäy ông tâm sä “Tao chán cái chä đä này tän cä, nhäng phäi vä häu đä, lo viäc xong xuôi cho mäy đäa con, đầu vào đäy än thäa hät räi, tao sä viät häi ký. Chä bây giä thì chäa an toàn, chäa đäc, mình phäi tính toán có äi nhät cho mình thì mäi làm chä. Chä chä vä mäy (ý nói tôi-LTCN) là cái đänh, đäo biät gì, dân ngoài làm sao biät đäc cái thäi bên trong bä máy (chänh quyän) nhä bän tao.” Tôi cä nghĩ mäi vä câu nói đäy và thäy rät buän. Näi buän äy län läm, län đän mäc thành mät näi âu lo len cä vào giäc ngä, vì thäy räng sao cái näi sä và sä đäo đäc giä äi có thä đäc “chäy” mät cách tä đäng, trän tru và tä nhiên đän thä trong con ngä äi Viät nam hiän nay tä khi dân mình đäc đäng cäng sän “đät bäc công an giäa trái tim ngä äi”. Träc đäy dân ta đâu có thä.

Đänh räng thäi phong kiän có nhiäu äc häu, dân ta vän cũng không phäi là mät dân quá thông minh nhä tuyän dân Do Thái cäa Chúa, äi cũng chäng phäi là mät dân tinh hoa nghä thuät äy äng nhä dân Ý, dân Pháp, nhäng chäc chän chäa bao giä là mät dân đáng hä thän trên thä giäi nhä chúng ta bây giä. Viät nam bây giä lúc nào ngä äi ta cũng nói đäi và kiêu ngäo không thä täng täng näi đän mäc lä bäch, nhäng bên cänh đó thì äi rät mäc cäm täi và cän đä. Ngä äi xem tivi mät mình mà tôi còn cäm thäy nhäc, xäu hä vô cùng mäi khi nghe cái giäng đäu tuyên truyän “Bäc Hä, ngä äi là niäm tin thiät tha nhät trong lòng dân và trong trái tim nhân loäi ...”, räi thì “Đäng đä cho ta mät mùa xuân tràn äc väng...”, nào là “Cä thä giäi phäi ngäng mä và khäm phäc Viät Nam vì thành tích phát triän vä kinh tä và vä thä chính trä trên träng quäc tä ...”. Đän näi đôi khi thäy mình nhäy cäm quá chä thêm khä. Cäng sän träc hàng chäc triäu dân Viät nam khän khäng nghèo đói và cä thä giäi hàng ti tä dân nhìn vào mà còn trä trän vô đä dùng bäo äc đä cäng bäc, cäp đät tiän cäa, säc äc, thäi gian cäa ngä äi dân đä ca ngä chúng nó thì mình ngä äi xem tivi mät mình mà còn thäy nhäc thay, thäy khä sä vì xäu hä thì e rằng mình äy mä quá chäng. Nhäng anh ä, tôi äi tä an äi “Không sao, biät đâu nhä sä nhäy cäm đó mà mình có thä đäi mät väi sä thät và vät qua đäc nhäng yä kém cäa bän thân, thì ít ra cũng không cäm thäy mình hèn.”

Tóm äi säc khäe cäa tôi là nhä väy đäy, giä äi càng thäm thäa cách phân tích vä “tâm bänh” cäa đäng y hay đän thä nào. Mät ngä äi väa ra tù, äi bä quän thúc, säng đäi sä cai trä đäi trá, ác đäc và đä hèn đän ghängä äi cäa cäng sän Viät Nam mà vän mänh khäe vui täi mäi ä !

Thäm chí tôi tä chäc sinh nhät tháng 7 väa räi (khoäng 20 ngä äi), mà mät vä A42 (Yän-nä, Hoàng Quân-nam) buäi chiäu còn vào tän nhà đäa tôi mät trän, còn buäi täi thì xäp đät theo dõi sát sät ä nhà hàng tôi tä chäc (xäp to thì vào nhà hàng ăn uäng, lâu la tép riu thì đäng vòng ngoài thänh thoäng chäy vào báo cáo, mät mũi väa läm lét, väa hän häc (cái vä mät này khó tä läm !). Mät vä còn ngăn chän mät sä bän bè tôi vào đä tiäc sinh nhät ä nhà hàng (chä cho vào täng hoa räi bät phäi vä ngay). Giá mà hä hiäu đäc là hä đäng xúc phäm và làm tän thäng tôi nghiêm träng đän nhä thä nào, nhân danh chä đäc tài đäng cäng sän, mà äi äy tiän thuä cäa dân đóng vào ngân sách công ích nhà näc đä đi làm nhäng viäc thô bä đó thì tôi quá phän nä.

Näu các đäng viên cäng sän vän thích thú đän áp nhäng ngä äi dân chä nhä väy thì hãy tä đóng tiän vào mà trang träi chi phí cho cuäc đän áp cäa các ngä äi. Hãy tä trä tiän mà sinh hoät. Ăn cäp, ăn träm tiän thuä cäa nhân dân nhä väy không thäy nhäc sao ? Chä cän dành vài phút đä hình dung ngày mà ngä äi dân Viät Nam näi đäy chäng äi ách áp bäc bóc ät đã män cäa

Công sự thì tôi cũng đã thấy rõ ràng rồi. Vì họ đã cai trị dân Việt Nam đến mức độ số phận của họ đã trôi dạt, họ đã trôi dạt đến mức độ, họ đã trôi dạt vì những điều bất công, để trả hàng ngày họ phải chịu đựng, thậm chí còn bị buộc phải “học tập và làm theo” số đời trả đó. Cho dù đa phần họ chưa hiểu biết gì về chính trị hay dân chủ một cách sâu sắc. Họ không hiểu là vì họ hoàn toàn không được giáo dục, tuyên truyền một cách trung thực, đúng đắn về điều này (nhất là tôi chỉ nghĩ họ, kể cả khi đã là luật sư, luật sư gì mà đi vào là “bỏ vào chỗ để xã hội cho nghĩa”). Ai mà hiểu biết về chính trị, dân chủ thì là có một số cô đơn và khác thường giữa cộng đồng. Và, kinh khủng nhất là ai dám tỏ ra là mình không mù không câm không điếc trước cái hiện trạng xã hội của nhân loại mà dám đứng lên để nói về tài công an đồng trị, thì bị coi là “tên tội phạm nguy hiểm, phản bội tổ quốc, phản bội nhân dân”.

Vào tù rồi tôi mới thấy họ sợ phần nào của dân chúng với họ, nhất là với công an. Mà không phải là vì thù hận do họ bị đi tù đâu nhé. Hoàn toàn không phải thế. Một bên tù của tôi là chị Hằng, án buôn bán trái phép ma túy, nói “Bên chị đi buôn ma túy nhưng thấy lòng chị thấy bên chị còn tốt hơn bên công an và cái nhà tù này. Bên chị đi buôn ma túy còn nộp phạt cho chúng nó, bị bắt rồi, còn phải rút lột chúng nó, vào tù thì hành án rồi còn phải tiếp tục rút lột công an nộp cho bên công an quần áo. Đ.m. bên công sự này còn ác hơn bên phát xít, hơn bên họ thì tốt hơn bên họ hơn trên đời. Không phải vì chị bị đi tù chị mới nói vậy, mà trước giờ chị vẫn thấy bên công sự này đúng như thế, chị ghét lắm chúng nó. Bên chị là dân giang hồ nhưng không bắt đầu nào phải công an nộp mà lại còn phải nộp như mình như công sự. Dân giang hồ còn có lòng từ trọng hơn bên công sự.” Đây là tôi nói chuyện với chị khi chị ngồi đan áo len gối vào cho con trong một ngày mùa đông với một tâm trạng bình tĩnh chị em tâm sự với nhau.

Vậy khi người dân Việt Nam tức giận về vùng này thì sẽ như thế nào nhé? Dân Việt nam giờ đã được công sự công sự trang bị cho số đời nát về chính trị và pháp luật, sự thù hận còn đọng trong tính cách, phần lớn trong tâm trạng và thói phù phiếm phô trương để che đậy sự tụt lùi và thiêu văn hóa trong đời sống. Tất cả những điều này chắc chắn sẽ đổ vỡ vào đám công sự quan tham và công an tay sai của chúng một cách không thể kiểm soát.

Cho nên chúng ta đều thấy rõ là tâm trạng khiếp sợ, duy nhất mà đang được công sự thấy hiện một cách rõ ràng trên, diễn biến. Về vết đen trên cùng dù đó là tên công an khu vực cấp xã phường hay tên bí thư thành ủy, nếu bị quan tham chặn xử nhau tung đòn đến mức còn bị tước quyền (Giám đốc công an tỉnh Hà Giang nằm trong tay bóng đen “cố hữu” của chính quyền tỉnh Hà Giang suốt 5 năm (2005 -2010) để làm tin, cứu kẻ thù, và tất nhiên bên “cố hữu” yêu thích hơn phải “bắt đầu” với bên kia, và công an luôn sẵn sàng biến thành vào dân chúng vì không...đi nó bỏ hiếm sau khi rút đầu tiên nhân đến té ngã chửi vớ không hề có khả năng trở nên chính, mà nhân nhân bị chửi là vì thấy 2 người mà có thể nói là bị bắt đầu mình nên thấy đó là kẻ xấu, cướp giật hoặc côn đồ gì gì đó (nhân nhân sinh viên Trà Thái Nguyên đến tháng 8 này)! ? 4 tên công an còn đoàn kết chung sức đánh hội đồng nhữn nã, đập họ bị người dân đến cũng chỉ vì không... đi nó bỏ hiếm (nhân nhân anh Khương B. Giang chết đầu tháng 7 vừa rồi)! ? Thế không thể hiểu được lòng tàn ác của công an công sự. Đây chỉ là một hành chính thu thuế loại như như (vì chỉ như như để cá nhân người không đi nó nộp xử lý ra tại nơi). Loại này với mức độ nguy hiểm và nhàn nhã còn thua xa các tội phạm tèn tèn, phóng nhanh vượt ẩu, lách đánh võng và cứ dùng còi hú gây kinh hoàng trên đường phố.

Vậy đây, mà ông bố trưởng công an Lê Hồng Anh còn thấy quy định của mình bằng cách phô diễn sự dốt nát và lão luyện với nhân dân khi ca ngợi cái quy định của mình cho công an giao thông được thoải mái thả trả trả vào nhân dân trong khi làm nhiệm vụ là đúng đắn, là được nhân dân hoàn toàn ủng hộ cần thiết phải được duy trì theo nhu cầu của xã hội (ông Lê Hồng Anh trả lời như vậy khi phóng viên hỏi ông ta về việc thả lỏng bình vì công an giao thông mà làm thoải mái thả trả trả vào dân, đăng trên báo Pháp Luật thành phố Hồ Chí Minh sẽ rì bời về công an Thái Nguyên bắt thả vào đùi nữ sinh viên Trà vì tội không đội nón bảo hiểm và chửi khi bố công an thoải mái thả trả trả, thậm chí chính quy định còn huênh hoang là đang chuần bèn sẽ khời thả trả và anh Hùng về tội chửi nguyền thì hành công vụ, mặt tội hình sự nghiêm trọng).

Chắc hẳn các tài công an đang trả này đã tiến đến bố về của sự dốt nát vong bìi sự ác đức và vô sự của công an – đưa con công nhút của đang công sự. Phóng pháp làm việc mà ám, đi đêm, khùng bố tình thần nguyền dân được tôn thả đến mà ngành công an giao thông mà cũng có mặt về, tội công an chìm. Trên thế giới này có nơi nào như nước tôi không? Tôi không hiểu nơi. Siêu luật sư, siêu chuyên gia nào trong lĩnh vực pháp pháp, hành pháp, pháp pháp xin hãy giải thích cho tôi hiểu này.

Cảm ơn anh vì đã lắng nghe câu trả lời dài của tôi. Mong quý vị thông cảm và chia sẻ cho tâm trạng tôi chỉ là một con người như bé bình thường như không thể chịu đựng nỗi như áp bức bóc lột trả không dung dốt không tha mà chính quy định của tài công sự Việt nam gây ra cho nhân dân Việt Nam. Tôi phải nói ra để giải tỏa lòng thả trả của mình, là thả ít khi nào bố công bố trả, mà thả trả là do thả đánh mặt là chính.

2. Hôm nay Ðßi Thßi xin được trao đổi với LS về liên hệ giữa Việt Nam và Hoa Kỳ trong bối cảnh mới. Như LS đã biết, năm nay là năm thứ 15 VN và Hoa Kỳ thiết lập bang giao. Tại Hội nghị Asean Regional Forum (ARF) Bà Ngßi trả trả Hoa Kỳ đã nói rõ “Tôi muốn nói ngßn gßn quan điểm của chúng tôi về vấn đề này. Hoa Kỳ, như mọi quốc gia, có lợi ích quốc gia trong việc đi do đi lại, đi do đi vào vùng biển chung của châu Á, và tôn trọng luật pháp quốc tế ở Biển Đông. Chúng tôi chia sẻ những lợi ích không chỉ với các thành viên ASEAN hoặc những người tham dự Diễn đàn Khu vực ASEAN, mà còn với các quốc gia gần biển khác và công đồng quốc tế rộng rãi hơn.” Như vậy theo LS quan điểm của Hoa Kỳ có điều gì mới mà chúng ta cần lưu ý?

Thưa anh, tôi không thấy bất ngờ và có gì mới vì lợi phát biểu này của bà Ngoại trưởng Hoa Kỳ. Tôi không bất ngờ vì những lợi phát biểu này là hoàn toàn đúng trong bối cảnh quốc tế và luật quốc tế, được biết là về luật biển và quy định do đi lại trên biển quốc tế, và bởi vì lợi phát biểu này là dành chung cho tất cả các quốc gia có liên quan và tranh chấp trên biển Đông, chứ lợi phát biểu này không dành riêng cho câu chuyện giữa Việt Nam và Trung Quốc.

Lợi phát biểu này được quan tâm vì nó thể hiện có ý nghĩa trong hoàn cảnh khó khăn, nguy hiểm và mặt thể hiện quốc gia nghiêm trọng của Việt Nam hiện nay trong việc bảo vệ chủ quyền biển đảo mà chính quy định của sự Việt Nam đã thả đánh mặt và đang có ý tiếp tục đánh mặt chủ quyền của mình trên vùng biển Đông và các quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa. Nó có ý nghĩa là bởi vì, tuy nỗi dung phát biểu đó của bà Ngoại trưởng không có gì được biết, nhưng vì chính quy định Việt Nam không dám cắt lợi như vậy sẽ giúp đỡ và quan tâm của quốc tế đối với việc đang mặt đến biển đảo vào tay Trung công trong thế giới. Những dân Việt nam là nỗi nhân của

việc có mặt để biết đến điều này, nhưng chính quyền cộng sản thì lại nhất quyết không dám lên tiếng nhắc ai giúp đỡ và tài phán các tranh chấp này, mà họ vẫn rêu rao là “không quốc tế hóa các tranh chấp trên biển Đông”.

Dù vậy trong lòng chính quyền cộng sản Việt Nam thì cũng khiếp sợ sự phẫn nộ và lên tiếng quyết liệt của người dân trong nước trước thực trạng biển đảo và người dân Việt đang bị xâm lược và đối xử một cách tàn bạo bởi lực lượng vũ trang của Trung cộng. Khiếp sợ như vậy nhưng mặt mặt lại trở nên đàn áp bắt tù hàng loạt những người thi hi vọng tình yêu nước một cách công khai đối với 2 quần đảo Trường Sa, Hoàng Sa. Họ là những người thi sĩ thiêng xót dân mình, đã bắt chấp hiềm nguy và sự ngăn chặn (đến giờ tôi vẫn không biết tại sao ? !) do chính quyền cộng sản gây ra, dám đến thân đến tìm hiểu, loan báo về tình trạng khôn khéo nguy hiểm của những người dân và nhân dân của lực lượng vũ trang Trung cộng, ngay trên vùng biển thu hẹp của quyền Việt Nam. Giờ đây lúc sự nhân dân trong nước lên tiếng, sự phát khiếp Trung cộng, sự di chuyển bất ngờ không dám nhắc ai giúp đỡ thì Hoa Kỳ lại tự mình lên tiếng như vậy thì quả là tuyt cho Việt Nam.

Tôi nói ý nghĩa là như vậy. Vì những kẻ đi đêm trong chính quyền Việt Nam bán nước cho Trung Cộng bắt đi một số là bắt Trung cộng coi như “phần bên thiên triều” một cách trơ trẽn. Còn nói dung lại phát biểu của bà Ngô thị trâm có thể so sánh như : những vấn đề chung thì ai cũng có quyền quan tâm và lên tiếng, đó là lại sự tích cực và ngay thẳng, để sau này mình được ân hận là đã không thể vô cảm, và nếu có oán trách ai đó thì cũng dễ dàng vì bản thân mình đã sống một cách tích cực và có trách nhiệm. Giờ đây như là trong một khu dân cư có một nhà đất trống làm vườn hoa, nhưng lâu nay ít được quan tâm chăm sóc, bỗng dưng có một kẻ ngang ngược nhìn ra được lợi ích và giá trị lâu dài của một nhà đất thì là nảy ra chiếm đoạt, cộng đồng ai cũng hèn nhát, ích kỷ thế, đầu tiên là không để ý (do chưa thấy được giá trị lâu dài của một nhà đất vì tầm nhìn hạn chế), sau là nảy ra được vấn đề nhưng đã để cho kẻ ngang ngược kia lấn hơn sâu, nên người, nay lại có một kẻ mạnh khác, thậm chí là rút một nhà thì coi bỏ rồi rồi “Này, phải chú ý cho đúng luật chung đây này, vì đây là một nhà đất chung, lợi ích chung, thì cũng có quyền lợi chính đáng trong đó đây.” Thế là Trung cộng phải ngậm miệng. Lại nhất là các nước khác, vẫn ngán cái thế ngạo to xác mà lại ngang ngược, và lại mạnh gian xảo lại có phần côn đồ, nay có một anh nghĩa hiệp, lại giàu có mạnh mẽ và ngay thẳng tham gia vào thì yên tâm quá đi chứ. Kể cả khi anh ta là kẻ nổi tiếng thế giới và luôn miệng đưa ra câu “Trường Sa là của tôi và trên hết là vì quyền lợi của chính tôi” thì cũng đã thấy sự việc của người và bước phải đi đúng luật rồi, hoặc ít ra thì những kẻ có liên quan cũng phải ra là như vậy.

Trong bất kỳ sự việc nào mà chúng ta có mặt bên làm đúng luật và công khai thì đương nhiên sẽ thấy bên còn lại phải là cách hành xử hoặc cũng công khai và đúng luật, hoặc phải chấp nhận các trò xấu của mình ra thôi nếu như kẻ đó vẫn cứ đeo bám tham vọng không chính đáng của mình.

3. Cũng từ những lý do này, vấn đề quốc tế hóa biển Đông được nêu lên một cách công khai trước sự hiện diện của Trung Quốc trái với lập trường của Trung Quốc, Biển Đông là vấn đề song phương giữa Trung Quốc và mọi quốc gia liên hệ. Điều này có nghĩa những gì đến mối liên hệ lâu dài giữa VN và Trung Quốc?

Trung Quốc luôn lặp đi lặp lại rằng “, Biển Đông là vấn đề song phương giữa Trung Quốc và mọi

quốc gia liên hệ”. Nhưng người khi nghe Trung cộng ra rồi gì nghe đi u đó với ý đồ a d m, thì có với người và lo lắng, tôi thì hoàn toàn không như vậy. Tôi cho rằng chính quyền đức tài Trung cộng thật ngu xuẩn và thật khi tuyên bố lập trình đó. Bởi vì đây là một lý lẽ sai trái, vì phạm chủ quyền và đức lập của nước khác trong việc của chính tài phán trong các tranh chấp. Một quốc gia có thể không công nhận một tài phán mà quốc gia tranh chấp với mình là chính, nếu như mình không (hoặc chủ) ký kết, gia nhập vào một công ước quốc tế công nhận quyền tài phán của tài phán đó. Nhưng quyền của và việc tranh chấp ra bên thứ 3 là quyền đương nhiên và thật cao cả bắt buộc bên nào trong vụ tranh chấp. Nói Trung Quốc ngu xuẩn là chính đó, ngu xuẩn vì quá kiêu căng ngạo mạn. Còn thật là việc họ luôn khi khi nói như vậy chỉ cho thấy họ sợ bắt buộc một sự gì quy tắc công khai chính thức 3 bên nào. Họ sợ thật nhiên là vì họ không có đủ lý lẽ và pháp lý, không nhận được sự ủng hộ và tình thân, và sự cảm thông và tình cảm của bắt buộc một quốc gia nào trên thế giới này, do tham vọng bá quyền trên thế giới, hành xử dã tâm, thâm độc và tham lam của họ gây ra. Chúng ta hãy nhìn họ nát thế tính khi nghe với dân số đông như kinh và GDP cao ngất trời của họ. Nhưng hãy bình tĩnh mà xem chút ít tình dân số Trung Quốc như thế nào, môi trường sống của họ ra sao, và nếu như chia sẻ GDP và sự tiện cho vay nợ (dĩ nhiên hình thức đầu tư tư nhân và mua trái phiếu chính phủ của các nước) cho 1 ngàn triệu + 300 triệu dân của họ, họ rằng mỗi người được bao nhiêu ? !

Xã hội của họ biến phân hóa khủng khiếp vì khủng khiếp cách giàu nghèo là của họ, nhất thế giới, cũng như với văn hóa sắc tộc khi mà các sắc dân thiểu số Trung Hoa của thế giới bao giờ thật sự tâm phục khẩu phục sự thôn tính của những tộc người đa số. Và những đi u hay ho trong nền văn hóa cổ truyền Trung Quốc đến nay khó lòng mà thật sáng được bên cạnh những kẻ què khùng là của cuộc “đổi cách mạng văn hóa” của chính họ gây ra, chèn ép trong văn hóa truyền thống của họ có muôn vàn đi u lệ của họ. Chính quyền hiện tại của họ thì tham nhũng “thối rữa”, thiên hạ vô đức, đức nhất toàn cầu. Tham nhũng đến mức những ai theo dõi và hiểu biết nhiều về tình hình chính trị của Trung Quốc sẽ thấy rằng những vấn đề án xử tham nhũng ở Trung Quốc dù báo cáo có thể tuyên án thì cũng chỉ như “muối ớt tẩm inox” so với những tham nhũng vĩ đại của họ mà thôi. Sự đức tài báo lệ chuyên chính và anh em sinh đôi với nó, cũng là thành tích vĩ đại nhất của nó, là những tham nhũng chói sáng rực rỡ chính là yếu tố thật họ làm suy yếu thế nát thế bên trong của chính quyền Trung cộng. Trung Quốc không mạnh.

Tôi có thể khẳng định rằng ngay cả dân Việt Nam, một nước bé nhỏ nhỏ bên Trung Quốc và còn thua Trung Quốc với nhiều mặt, có lẽ cũng không có ai kính trọng, yêu mến người Trung Quốc một cách thật nhiên xét trên cách nhìn nhận một dân tộc. Tôi sao lại như vậy, xin hãy bình tĩnh để suy xét mà thấy rằng, sự cảm nhận của một quốc gia chính là trí tuệ, văn hóa đạo đức của dân tộc đó, và thật cảm nhận đi u này đi u phải hiểu đúng nghĩa, đúng hoàng ngay thế giới. Trung Quốc hiện giờ không có đi u này, ai đó dù có tính nết như vô số đến mấy, dù thật một mình kín mít cũng khó có thể nói khác đi được.

Do vậy, câu chuyện xung đột giữa Đông đức quốc tế hóa cũng chỉ như họ gì nghiêm trọng đến mức quan hệ lâu dài giữa Việt Nam và Trung Quốc. Bởi chính đức cảm giác, thành kiến xen lẫn thù hận, mới là đi u thật nhiên với cả trong mối quan hệ giữa “hai ta” Việt Nam – Trung Quốc ngàn năm nay với thế, không có gì. Còn như bây giờ, nào là “16 chèn vàng”, rồi thì “4 thật” ..v..v.. mới là gì thật, hoàn toàn gì thật, thậm chí chỉ là sự của kẻ liên minh mà què giữa 2 chính quyền đức tài cộng sản mà thôi. Tôi tin rằng người dân bình thường 2 nước không họ là chính cách hành xử trên biển quá đến như Việt Nam và Trung Quốc đang làm. Chính

quyền bên nhân thì cảm nín hèn họ mới cách không thể gì thích nên, thậm chí bỏ từ những người yêu nước bị u tình ôn hòa phải đi Trung cộng xâm lược bị nên đi o Việt Nam và bên giới tự dân Việt Nam khi đánh bắt cá trên vùng biển Việt Nam. Còn bên thực là Trung Quốc thì mới mới các kẻ ngang ngược tàn ác khi xâm chiếm các vùng biển đi o, những mới mới là “số vãi” các nước khác đi a nên đi biển Đông ra quốc tế, những số đi nên nghĩ rằng mình oai lẫm, hay ho ghê ghớm lẫm, ra cái gì ngạo mạn thối nát những người o mới “Biển Đông là nên đi song phương giữa Trung Quốc và mới quốc gia liên hệ.” Trung Quốc nhậm to rồi. Trung Quốc làm vậy chỉ đi a đi c những tên đi t bán nước trong bộ máy lãnh đi o cộng sản Việt Nam thôi, những nhân dân Việt Nam, trong đó có tôi, thì không đi a đi c đâu.

Vấn đề kinh tế thì là càng dễ nhận thấy mới đi u rằng, Trung Quốc không đem là đi u gì t đi p cho Việt Nam c. Tôi không phải mới chuyên gia kinh tế đi có thể phân tích mới cách toàn diện sâu sắc lĩnh vực này những tôi nhận đi nh nh vậy, là vì:

- Tôi cho rằng bao giờ thực bắt kẻ mới chuyên gia kinh tế nào đánh giá cao số đi u t của Trung Quốc vào Việt Nam (nói mới cách t ng quát nh);
- Tôi cho rằng bao giờ thực bắt kẻ mới chuyên gia kinh tế nào đánh giá cao mới lĩnh vực cộng thực nào của nên kinh tế Việt nam mà Trung Quốc đi u t là v t t t r i so v i các nước khác đi u t trong cùng lĩnh vực;
- Trung Quốc chiếm t là cao đi n mới áp đi o tuy t đi i trong số các đi án đi u t gây tranh cãi và phải đi quy t l i t t ng i dân Việt Nam;
- Các đi án đi u t của Trung Quốc vào Việt nam luôn đi ng đi u b ng x p h ng nh ng đi án gây ô nhiễm môi trường nh t t i Việt nam (n c h h còn tàn phá nh v y hu ng h gì là sang nước khác). Do vậy số không có mới t t ng lai phát tri n b n v ng cho Việt nam v i nh ng đi án nh v y.

Mà theo tôi câu chuyện kinh tế là giàu có hay thực b i thực số thì bu c phải xét đi n lâu dài. Nếu xét nh vậy, thì trong mới quan hệ kinh tế v i Trung Quốc, nếu v n theo cái ki u hi n nay thì ta chỉ có là mà thôi. Là mới cách t t, là mà không biết là mình là, là mà không có cách nào c u ch a hay v c là đi c. Còn tr c mới thì đi ng nhiên là ai cũng nhìn thực là 2 bên cùng có là. Những nói vậy là càng phải xem xét thực u đáo b n ch t muôn thu c a câu chuyện làm ăn kinh tế là khi 2 bên giao dịch làm ăn v i nhau, thì bên nào xu t phát đi m y u h n (g i là y u thực h n) thì đi ng nhiên bên đó số nh n đi c ít là h n. Nh t là khi cái xu t phát đi m c a ta trong quan hệ kinh tế v i nước ngoài, đáng t c là toàn là “v n t có” của t r i cho nên đi y đi o ra mà ăn, b i ra mà bán. Toàn là tài nguyên thiên nhiên nên có đi ng thô, v i giá lao đi ng r mới do năng lực lao đi ng kém (nếu nh không nói là còn phải đào t o là !). Vậy, v i lâu dài thì số c n ki t tài nguyên, giá lao đi ng r mới cũng không còn h p đ n vì công nghệ ngày càng phát tri n số làm thay con người những lao đi ng máy móc đi p khuôn. Do vậy, tôi cho rằng làm ăn v i Trung Quốc, Việt nam là thì ít, đã thực là còn ng n ng i, cái h i thì nh i u mà là là lâu dài.

Vì vậy, tôi không cho rằng v i c quốc tế hóa tranh chấp t i biển Đông số nh h ng x u đáng kể đi n Việt nam, ngay cả trong lĩnh vực kinh tế.

Còn về lĩnh vực quân sự và chính trị thì có lẽ hẳn ai hết, dân tộc Việt Nam (nhất là an bài địa lý tự nhiên) hiểu rất rõ và thấm thía từ từ thế này cho đến và xuyên suốt cả một chính quyền TQ từ xa xưa đến nay, là: bá chủ, bá quyền, bá chủ bằng mọi cách và bất chấp mọi thủ đoạn. Đây là truyền thống của họ, và họ đã, đang phơi bày và công khai truyền thống này một cách công khai. Và đây chính là nét thú vị nhất trong mối quan hệ ngàn đời giữa Việt Nam và Trung Quốc. Đó là, dù Việt Nam chấp nhận bao giờ được TQ coi và đối xử ngang hàng với mình, nhưng người Việt Nam chấp nhận bao giờ bước vào ách đô hộ hoàn toàn của Trung Quốc, Việt Nam vẫn còn là một nước bên cạnh Trung Quốc. Hay nói thay, khó chịu lắm thay cho vị trí của Việt Nam trong một chính quyền Trung Quốc.

Vì vậy, tôi hoàn toàn tin rằng, việc quốc tế hóa biên Đông không có bất kỳ ảnh hưởng xấu nào đến nền quân sự và chính trị của Việt Nam. Thậm chí nó còn tốt cho chúng ta để dứt khoát và ngay thẳng với chính quyền Trung cộng. Nền quân sự và chính trị của Việt Nam sẽ như được tiếp tục bồi đắp bằng không khí trong trẻo và cú “đá đít” để thúc đẩy mà hành động có ý nghĩa hơn, chứ không như trước đây “nói thì nói đi, làm thì làm bằng”, hoặc có việc gì từ từ chính đáng thì lại không dám làm, hoặc có dám làm thì làm không nổi.

4. Tiếp theo hỏi tiếp là chuyện viếng thăm VN của họ đến 7 Thái Bình

Đúng của Hoa Kỳ với Hãng không mua từ George Washington để đánh dấu 15 năm thiết lập bang giao. Nhưng có lẽ thực chất là sự thể hiện đồng lòng với của Hoa Kỳ với Biên Đông. Thưa Luật sư, LS có thể cho biết quan điểm của LS.

Tôi thì cho rằng, ý nghĩa thật sự của sự kiện này đúng như các bên đưa ra, đó là “kể niệm 15 năm”. Còn đồng lòng với của Hoa Kỳ với biên Đông không có gì mới, mà đúng hơn như rõ hơn về lợi ích hợp pháp và đồng thuận của Mỹ tại biên Đông, và thể hiện một cách ngay thẳng và dứt khoát liên quan của họ đến an ninh của biên Đông. Sự công khai và thể hiện trong các tuyên bố và hành động của họ cũng đã nói lên đầy đủ tất cả các ý nghĩa rồi.

5. Quan hệ Việt Nam – Trung Quốc - Hoa Kỳ là mối quan hệ “nhạy cảm”. Vấn đề cần nói trôi hàng nghìn năm với Trung Quốc. Nhà nước VN hiện tại tiếp tục thành lập và chiêu bài “chống Mỹ cứu nước”. Theo LS, đồng CSVN phải làm gì để vượt qua khủng hoảng, và giải quyết

Đồng cộng sản Việt Nam đã từng tham gia cuộc nổi dậy để thoát khỏi ách xâm lược của nước ngoài trong quá khứ, nhưng đó là quá khứ trước 1945, và cũng có thể nói là trước 1954. Nhưng từ năm 1954 trở về sau mà nói là cộng sản cầm quyền thì “điều” quá. Xin cho tôi hỏi nếu nói “đồng cộng sản cầm quyền” thì họ có ai, có người lãnh đạo nào thoát khỏi cái gì, để được và một cái gì? Từ sau năm 1954 họ không có người, không có dân, tất cả chỉ để thúc đẩy nền tài công an đồng trị của họ trên toàn cõi Việt Nam mà thôi (đúng nói rõ trong chính tài liệu lịch sử của đồng cộng sản). Khát vọng này của cộng sản được họ thúc đẩy bằng bạo lực vô cùng tàn ác hiếp đáp và tuyên truyền dối trá, đã đưa đến nỗi đau Việt Nam đến sự suy đồi thể thống nhất hôm nay. Còn việc giải quyết? Đồng cộng sản sẽ sàng đưa toàn dân, toàn lãnh đạo vào cuộc thí nghiệm của một thể chế nghĩa cộng sản ngoại lai, chấp nhận bao giờ phù hợp với truyền thống trong quá khứ cũng như với tình hình của người dân Việt Nam. Cho nên, đối với tôi, cộng sản Việt Nam chấp nhận bao giờ biết giải quyết, và hiện giờ thì điều đó lại càng thể hiện rõ trong chính sách bán nước của họ.

Do vậy, tôi cho rằng đi u t t nh t và duy nh t có th c u vẫn tình tr ng hi n nay c a Vi t nam tr c m i h a xâm l c c a Trung c ng là c ng s n Vi t nam ph i ch m đ t ngay s đ c tài c a mình, góp ph n quan tr ng s m đ a n n dân ch tr l i Vi t Nam, và đ ng th i cũng là l i thoát cho s t n t i chính đáng và chút danh d s t l i c a h .

“Ch m đ t ngay s đ c tài” chính là tr l i quy n t do ngôn lu n, t do thông tin trong lĩnh v c tinh th n văn hóa, và đ a l c l c ng an ninh vũ trang (quân đ i và c nh sát) v đúng v trí và ch c năng ngay chính và bình th ng c a h t c là ch ph c v qu c gia, dân t c, tuy t đ i phi chính tr . C i cách hành chính th c s , ch không ph i v n v t ng y t o nh hi n nay. C i cách đó ph i đ c th c hi n trên tinh th n tuy t đ i tôn tr ng s gi n đ n và công khai cho t ng cá nhân m i ng i dân khi làm vi c v i c quan công quy n mà v n b o đ m l i ích chung c a toàn xã h i trong s phát tri n b n v ng c a môi tr ng t nhiên, s phát tri n đa đ ng c a văn hóa ti n b , s phát tri n h ng thi n và khoa h c c a đ i s ng tâm linh. Đ ng nhiên m t còn l i c a c i cách chính là vi c thi tuy n công ch c nhà n c ph i minh b ch và th c s khó đ (đ u) đ nh dân có th và ch tuy n nh ng ng i có tâm – t c bi t lo cho cái chung, và đ tài đ nh n s tôn tr ng và đ ng l c ng (đ s ng và th m chí là khá m t chút so v i m c trung bình) mà nhân dân y quy n và tr công cho h . Nh l i t ng L u Mã Châu bên Trung Qu c nói, chúng ta ph i cùng nghĩ ra m t h th ng sao cho “m t th ng ng c cũng có th v n hành đ c”. Còn nh h th ng c a Vi t nam hi n nay thì k thông minh nh t cũng gi ng nh b đi l c, vì “g i a m t r ng lu t mà l i c x theo lu t r ng” t chính quy n cho t i ng i dân.

Nh ng thú t t tôi không tin ch c là c ng s n s thi n chí thi n tâm làm đi u này. C ng s n s không ch m đ t n n đ c tài c a h mà n n đ c tài c a h s “k t thúc” h . Chúng ta, nh ng ng i dân Vi t Nam ph i lên ti ng và hành đ ng đ c u chúng ta thôi. Chúng ta ph i đòi dân ch , đ đ o đ c tài m t cách quy t li t và s n sàng ch p nh n hy sinh. Tr c tiên là hãy lên ti ng – th c thi quy n t do ngôn lu n t i cao và t nhiên c a loài ng i, và r i k ti p ai có th làm g t t nh t thì hãy làm vi c đó.

C ng s n đã bi n Vi t nam thành m t nhà tù kh ng l v i nh ng gông cùm vô cùng tinh vi hi m đ c. Sau l ng chúng ta là b c t ng. Và trong cu c đ u tranh có th nhi u ng i s m t vài đi u gì gì đó t ng là quan tr ng, nh ng cái chúng ta đ c c còn đáng giá h n ngàn v n l n - là n n dân ch . Đó là khi dù chúng ta có m t ê kíp chính quy n t i, thì sau 4, 5 năm ng i dân thay đ i chính quy n đó m t cách đ n gi n và nhanh chóng b ng b u c khi h t nhi m k . Ho c thú v h n n a là ngay gi a nhi m k thì dân xu ng đ ng bi u tình ho c bi u quy t t i qu c h i v t n nhi m c a ê kíp đ ng nhi m đ b u ng i khác t t h n. Bi u tình vui, thú v và văn minh l m. T t nhiên s không tránh kh i vài cá nhân nào đó quá khích, nh ng đó cũng là chuy n bình th ng vì nhân dân hàng tri u ng i v n v n đa đ ng nh v y. Che đ u đi u này m i là gi d i là quái thai. Ch không nh n n đ c tài, nh t là đ c tài c ng s n luôn dùng b o l c và tuyên truy n đ i trá đ t o ra s khi p s đ n cầm nín c a ng i dân r i vu cho là “bình yên” hàng m y ch c năm tr i coi dân nh c rác, nh v t vô tri vô giác.

Ch đ đ c tài c ng s n Vi t Nam s s m s p đ vào lúc mà chúng ta b t ng . Nói b t ng là vì ch có c ng s n m i bi t h t cái “th i r a” và “nát bét” c a h , mà h thì l i nh t quy t đ u kín đi u này nên b nh không th ch a đ c vì b nh nhân gian đ i. Mà cũng có th là có m t s ng i không gian đ i n a nh ng không th ti t l đ c h t b nh vì b nh kh p n i m i ch , thâm căn c đ . Vi t nam bây gi có th nói “ngành ngành ph m lu t, nhà nhà ph m lu t,

người người pháp luật”. Nói không hết, chưa không xu.

Tóm lại để người người đã “hết thu c của”. Chúng ta biết tình thì số số p để của cho để này số để nhanh hơn, vậy thôi. Còn nếu không thì nó đang trong giai đoạn của quá trình “tự hủy diệt” một cách rất tự nhiên, nhưng số họ lâu hơn một chút. Nói là một chút nhưng hãy nhớ rằng “thời gian là vàng” và để người người cũng chỉ có vài chục năm, vậy mà để để người người chỉ để để tài thì buồn lắm, buồn để một chút dám nghĩ nghĩ để cùng ai, vì nói gì thì nói mình cũng đã góp phần vào số bên và người của cho để để tài của người người bên người số im lặng để để lác ngoan ngoãn của mình.

6. Mọi giai đoạn Trung quốc dùng một chiêu bài khác nhau nhưng mục đích vẫn là thôn tính VN. Hiện tại Trung quốc đang triển khai dùng chiêu bài 16 ch vàng và 4 t t để ru ng. Thi a LS, trong trường hợp VN để người mình với Hoa Kỳ, hiện tại họ a B c thu c để với Việt Nam có để c gì i tr không.

Thật tuyt là tôi có thể trả lời câu hỏi này một cách ngắn gọn:

1- Chiêu bài 16 ch vàng (mà theo tôi là vàng ... v t !) và 4 t t ch là chiêu bài rất ti n và trò họ là b ch của 2 chính quyền để tài mà thôi. Để a nào cũng thấy mình thì, mình điều, ngay cả với chính mình và với để a kia, nên là càng phải nhìn nh b phải nh phải nhau để để tay nhau để để cùng của số rằng tu ch m i thôi. Ch là chúng cũng hòng là để o m dân một số người dân và còn gây th. Nhưng tôi cho rằng chúng đã không tiên li u chính xác cái họ u qu ghê gh m của số suy để mà chúng đã gieo gi c trên c 2 để t n c. Đó là người dân bây giờ ch ng tin và cũng không có thời gian và số c l c mà quan tâm để nh ng trò họ gi để quá nhảm tại hàng bao năm qua rồi. Cho nên có 16 hay 32 hay c r toàn ch vàng ch b c thì cũng vô nghĩa nh t nh o với người dân.

Tôi tin ch c và thấy rõ ch ng có người Việt nam và Trung Quốc bình thường t t nào là đi tin vào cái m ch nghĩa tù mù sáo r ng quê mùa đó c, nhóm này ít thôi. Còn đa số dân c thì, biết nói th nào nh, ch biết nh ng khu hi u đó là cái của n g. Nó ch ng ru ng để c ai c.

2- Tôi tin ch c hiện tại họ a b c thu c số để c gì i tr một cách c b n và b n và ng lâu dài khi m i lo của người Việt nam nếu Việt nam liên minh với Hoa Kỳ, và t t họ n n a là trở thành để người mình của nhau. Câu chuyện để người mình hay l m nh. Đó là chúng ta cùng m c tiêu lâu dài và chúng ta c n nhau, ch không hơn là chúng ta cùng l i ích và chúng ta gi ng nhau hoặc ngang nhau. Phải nghĩ để c nh vậy thì m i có thể là để người mình của nhau để c. Và nếu Việt nam nghĩ để c nh vậy thì Việt nam có thể trở thành để người mình của Hoa k một cách nhanh chóng và để n gi n.

Tôi mong muốn Việt nam và Hoa k số là để người mình của nhau, và tôi tin ch c 2 n c hoàn toàn có thể trở thành để người mình của nhau. Chúng ta hãy liên minh với Hoa k. Hoa k suy cho cùng không phải là hoàn h o hay là thiên để ng h gi i, nhưng họ ngay th ng, họ ng thi n và để c lòng tuyt để đã số nhân dân Việt nam (anh có thấy l ch số để ngôi thú v không ? !)

Để b t Hoa k luôn số n sàng c v t tình th n và v t ch t để giúp để chúng ta. Còn số th c để ng – một tính cách n i b t của họ, là số th c để ng tích c c và đáng phải h c họ i dù không phải lúc nào nó cũng mang l i nh ng nhu u t t để p nh m i người người mong để i.

Còn Trung Quốc, không cần phải nói nhiều, nhất là chính quyền đầu tài công sản của họ hiện nay, chủ biệt dùng mặt thế để nới rộng thị trường, hiện đầu mà lại nông công nhất để lấy lòng mặt phải không như trong nhóm quan chức chớp bu lãnh đạo của đảng công sản, nhưng cũng chỉ có vài chục con người. Thế để đó là gì: bỏ ra lực, dứt lốt chia chác công, công tin vài vài sa đà dâm ô, giết vài tài liệu gốc và việc đi đêm ký kết bán công của những tên tội phạm chớp bu công sản. Hết! Chỉ vậy thôi.

Nói như bác luật sư Trần Lâm là Trung công lấy lòng mặt sản người trong đảng công sản Việt nam nhưng làm mặt lòng toàn bộ dân Việt nam. Trung Quốc không cùng mặt tiêu tiêu lại với Việt nam, Trung Quốc không hòa hợp hòa bình trong quá khứ với Việt nam, Trung Quốc chỉ a tưng bao giờ chân thành với Việt nam (hay với bất kỳ ai), Trung Quốc tàn bạo thâm độc sản sàng bóc lột dân Việt nam, chôn sản ng tù binh Việt nam, Trung Quốc xâm lược lãnh thổ Việt nam, Trung Quốc đầu độc sản khế người Việt nam, Trung Quốc phá hoại kinh tế Việt nam ..v..v.. Tóm lại Trung Quốc luôn nuôi giết mặt thôn tính Việt nam và làm thoái hóa Việt nam.

Mọi việc đầu cho thấy rõ ràng liên minh với Trung Quốc thì Việt nam mãi mãi ở trong thế yếu, thế hèn, thế nguy hiểm, không thể hợp tác được bất kỳ điều gì tốt và càng không thể ngóc đầu lên nổi. Và đến lúc nào đó trở thành mặt tay chân của Trung Quốc. Thật khó mà có thể nghĩ khác được nếu Việt nam liên minh với Trung Quốc.

7. Và sau cùng, Hoa Kỳ vẫn luôn tâm đến và nới rộng nhân quyền, liệu tình trạng nhân quyền VN có hy vọng tốt đẹp hơn trong tương lai hay không và Hoa Kỳ đặt quan hệ ra sao với VN?

Hoa Kỳ vẫn luôn luôn tâm đến và nới rộng nhân quyền trên toàn thế giới, chỉ không riêng với Việt nam, vì họ luôn coi là luôn tốt cho mình là đến đầu thế giới và phát triển và báo với nhân quyền. Tuy nhiên trong hoàn cảnh hiện nay thì tôi không dễ nói mà nói ra suy nghĩ thật của mình. Đó là trong 10 năm qua với đất nước Việt nam và 5 năm kể từ khi tôi tham gia đầu tranh dân chủ thì chỉ bao giờ tôi thấy và nới rộng nhân quyền của Việt nam lại được Mặt ít coi trọng như lúc này.

Thực nhiên đây là mặt nhìn xét chỉ không phải là lời oán trách, vì đầu tranh vì thế do dân chủ nhân quyền là công việc của chúng ta và cho chính bản thân chúng ta. Họ họ trả là quý rồi. Nhưng theo tôi có vẻ như các chính quyền do đảng Công hòa kiếm soát thì vẫn nới rộng nhân quyền của Việt nam được coi trọng hơn mặt chút, và mặt chút đó cũng có ý nghĩa làm rồi vì nước Mặt thế sản là rồi mặt nh và mặt mặt và tiếng nói của họ vì thế mà có ý nghĩa rồi lớn trong bất kỳ lĩnh vực nào.

Tôi cho rằng gần đây Hoa Kỳ đã đặt nặng và nới rộng hợp tác quân sự và kinh tế, đầu biệt là kinh tế quan trọng hơn mặt công nhất trong cán cân đàm phán so với và nới rộng nhân quyền. Điều này làm cho vai trò của họ là người của nhân quyền trên thế giới bắt tung bay và chói sáng. Bởi vì, câu chuyện kinh tế, thế hệ mặt đầu thế suy cho cùng là nhu cầu hợp tác thế nhiên đôi bên cùng có lợi, kiêu gì rồi các bên cũng sẽ tìm đến với nhau, không cần chúng ta phải quá lo lắng mà đánh đầu bên người khác. Vai trò quan trọng nhất của người lãnh đạo là tạo ra môi trường tốt do nhất để các bên phát huy khả năng của mình mà sinh lợi. Và trong quan hệ kinh tế của Việt nam thì thấy rõ là Việt nam hoàn toàn yếu thế, công và nới đầu thế, công công nghệ, công khả năng quản lý của nước ngoài hơn. Và là để thế nhiên thì 2 bên cùng có lợi rồi, như tôi đã nói ở trên,

trở ng, t do phát triển hài hòa với cộng đồng, tạo lập và gìn giữ môi trường nhân văn và môi trường tự nhiên trong sạch và bền vững. Tôi nghĩ đó là hạnh phúc.

Xin cảm ơn Địa thoại vì cuộc trao đổi thú vị này.

Cảm ơn Luật sư đã dành cho Địa thoại thời gian trao đổi hôm nay. Chúc Luật sư và gia đình bình an.